

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extreure-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

EL LECTOR EXPOSA

Contenedors a Urgell

■ Sóc veí de l'encreuament dels carrers Comte d'Urgell i Mallorca i voldria remarcar la perillositat que suposa l'actual col·locació dels contenidors en un dels xamfrans. Per poder-hi accedir s'ha de travessar el carril de bicicletes, que en alguns moments té nombrosos usuaris i alguns d'ells circulen amb notable velocitat. El més problemàtic és la tornada a la vorera, ja que els mateixos contenidors tapen a l'usuari la visió dels ciclistes que puguen.

Crec que fóra convenient que algun responsable ho comprovi i s'evitin possibles accidents.

JOAQUIM MONCLÚS FRANQUET

Barcelona

LA RESPOSTA

Canvi d'emplaçament

■ Un cop realitzada la inspecció de l'emplaçament que ens detalla el lector, s'ha determinat que té raó en el que palesa en el seu escrit. Properament, per tal de corregir aquesta disfunció, millorarem l'accessibilitat cap als contenidors amb l'objectiu de reduir el risc dels seus usuaris. Aquesta actuació comportarà el canvi de la ubicació dels tres contenidors existents al xamfrà, que es concentraran al centre d'aquest, i la implementació d'una nova senyalització horitzontal que incrementarà, de ben segur, la visibilitat entre els vianants i les bicicletes.

SIRA GARCIA BOSCH

Cap de comunicació del Districte de l'Eixample

mosques que aviat seran cucs que es menjaran la carn que havia estat d'un ésser alegre i jugar. La flor estava pansida, la pudor dominava l'indret i jo i tots els que estíem la natura i passegem per Collserola li hauríem agraït que hagués demanat la recollida del gos al servei que a aquest efecte té l'Ajuntament.

Per un mòdic preu, el propietari del gos s'hauria estalviat pujar-lo fins allà i, sobretot, hauria contribuït a mantenir actituds cívi-ques. Segur que el seu gos també ho hauria preferit.

MARTÍ ARMANGUÉ JIMÉNEZ
Barcelona

Surrealismo de la DGT

■ El motiu de la presente no es otro que expresar mi total estu- por por la actitud que muestra para con los sufridos contribuyentes el organismo responsable en la dirección general de Tráfico (DGT) de gestionar los exámenes del permiso de conducir.

Tengo un hijo en edad escolar

que se está presentando a las diversas pruebas para obtener el permiso A-1 de motocicletas. Pues bien, por increíble que parezca, la DGT es incapaz de programar y anunciar con tiempo las convocatorias de los exámenes. No se sabe cuántos hay en el mes en curso ni las fechas, pero uno debe inscribirse y pagar las tasas con antelación.

Pocos días antes, cuando les viene bien, convocan el examen y cada cual a organizar rápidamente sus obligaciones (estudio, trabajo...). Para rematar el despropósito, la hora del examen se anuncia el día antes. Al promotor de esta magnífica gestión quizás alguien debería informarle de dónde procede su sueldo.

LUIS JAVIER DÍAZ

Suscriptor

Barcelona

Pluja i transport públic

■ Des dels tres anys utilitzo el metro per anar a l'escola. Avui dia és inhumà anar-hi, ja que ca-

da vagó sembla una llauna de sardines. Cada dia a dos quarts de vuit del matí, de dilluns a divendres. I a més, no és tan sols l'espai, per inhumà, també hi ha el preu. On s'ha vist un transport públic tan car? Si ens recomanen utilitzar transport públic per tenir cura del medi ambient, i aquest està a preu d'or, el transport privat serà majoritari.

ROGER MAGRÍ I OLIVARES

Barcelona

El teatro Principal

■ El teatro Principal, en la Rambla, ha cesado en su actividad como sala de fiestas y café con disc-jockey. El primer teatro de Barcelona se fundó en 1579. Merece por su dilatada historia una actividad consensuada entre la dirección, el Ayuntamiento y los vecinos. Después de años cerrado, volvió a abrir para alegría de todos los que amamos el teatro y nuestra ciudad. Forma parte de la historia de Barcelona, no lo debemos dejar perder de nuevo. El alma de esta ciudad es eterna y sus edificios, actividades y ciudadanos son parte principal.

JOSEP TORNÉ I VIDAL

Barcelona

Rosegadors a Barcelona

■ La senyora Velasco va denunciar en una carta ("Ratolins a l'Arc de Triomf", 12/XI/2014) la presència de ratolins a aquesta zona. A la resposta del gerent de l'Agència de Salut Pública de Barcelona que l'acompanyava s'indicava que ja s'estan prenent mesures i que "l'àrea ja es troba en tractament".

La mateixa situació s'està produint al carrer Rector Ubach i als parterres enjardinats entre el carrer Aribau i l'accés al parc de Moragues. En aquest cas no es tracta de ratolins, sinó de rates de gran mida. Atesa la proximitat del parc de Moragues, zona de pas i de joc d'infants, això representa un perill evident.

JAVIER CÍSCAR SEGURA

Barcelona

FE D'ERRORS. L'autor del reportatge *Al Capone, el dia que va deixar de manar*, publicat ahir a la plana 18, és Joaquín Luna. I la foto que s'atribueix a Neville Brand correspon a l'actor Jason Robards.

La foto de l'obituari de Víctor Sagi a la pàgina 55 del diari és del seu fill.

EL RUM-RUM

Màrius Serra

Oida de gossos

U na de les controvèrsies més eixorques en la història de la llengua és la que enfronta els defensors de l'origen natural de les llengües i els que defensen un origen convencional. De fet, l'interminable debat pren el nom de cratillisme a partir del diàleg homònim de Plató, una deliciosa controvèrsia que sostenen Cratíl i Hermògenes sobre l'origen del llenguatge. En el grau més baix de sofisticació lingüística hi trobem les onomatopeies, que neixen de la imitació d'un so natural percebut per l'oïda humana, descodificat segons les estructures lingüístiques de cadascú i reproduït després amb major o menor destresa en funció d'aquest context. Hi ha una família d'onomatopeies que associem a la nostra infància més tendra. Són les que reproduïxen els sons dels animals més o menys propers. Cada cultura les afaïçona a la seva manera i són un exemple evident de l'arbitrarietat perceptiva de la nostra espècie, una i diversa com és. Per aquests verals recordem l'enfrontament prehistòric entre Mary Santpere i Bobby De- glané sobre la relació entre la parla dels gossos i la dels catalans. Sabem, pels còmics, que en castellà els gossos fan guau i en català fan bup, la qual cosa abans de la implantació de l'ESO donava peu a més facècies.

Ara lleigeixo a *The Guardian* un article de Gary Nunn que comença amb una mena d'endevinalla: "Què és que fa *boo boo* en japonès, *chrum chrum* en polonès, *groin groin* en francès, *hunk hunk* en kosovar i *nöff-nöff* en suec?". La resposta és un porc, els grunys del qual són transcrits d'aquestes maneres tan dife-

El professor Abbott diu que la major sorpresa transcriptiva que ha trobat és el cas de l'abella en japonès

Londres quan els deien el nom de cada animal. L'altre és un estudi de transcripció, encara en marxa, que dirigeix el professor Derek Abbott a la universitat australiana d'Adelaida. Aquí es tracta d'escriure en una bafarada de còmic el crit de l'animal dibuixat, que mostra així la diversitat de les transcripcions d'un mateix so segons cada llengua. De moment Abbott diu que la major sorpresa transcriptiva que ha trobat és el cas de l'abella en japonès. El característic zumzeig de l'abella es transcriu en totes les llengües amb alguna zeta llevat del japonès, que fa *boon boon*. A mi el que m'ha sorprès és com diu que borden els gossos meridionals el columnista de *The Guardian*: els italians *bau bau* i els espanyols *guf guf*. Guf? Excalibur feia guf? Segurament va prendre per espanyol algun cocker spaniel.

rents en les cinc llengües triades. Nunn escull el tema cratillista (i efectista, sempre, de les onomatopeies) per comentar els resultats de dos estudis científics complementaris. D'una banda, el Quack Project, un treball fonogràfic que va enregistrar el so que reproduïen els diversos alumnes de les escoles multilingües de

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls Conseller Delegat
Josep Gual Director General de Presidència
Jaume Camar Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola Director General Comercial
Xavier de Pol Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Òscar Ferrer Director Gerent
Xavier Martín Controllor
Juan Carlos Ruedas Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet www.lavanguardia.com

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C
(08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48,
Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona
Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES

PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid Maria de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR

Tel.: 902 481 482. Fax: 93 481 24 99
subscriptions@lavanguardia.cat

ATENCIÓ AL LECTOR

Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587

Cartes dels lectors

cartes@lavanguardia.cat

Defensor del lector

defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears
Trimestre122 euros
Semestre239 euros
Anual449 euros

Espanya i Andorra
Correu (trimestre) 180 euros

Europa - Zona 1
Correu (trimestre) 449 euros

Resta de països - Zona 2
Correu (trimestre) 576 euros

EL PREU DELS EXEMPLARS ENDARRERITS
ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2014. TOTS ELS DRETS RESERVATS

Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotogràfic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora. A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL